

FIZYCZNY, EMOCJONALNY, SPOŁECZNY I POZNAWCZY OBSZAR ROZWOJU DZIECKA:

Zabawa z lustrem

Cel:

rozwijanie percepcji wzrokowej, słuchowej oraz koordynacji wzrokowo – ruchowej, próby koncentracji wzroku na osobie, odbiciu lustrzanym, wodzenie wzrokiem po liniach prostych i krzywych, ćwiczenia koncentracji uwagi, naśladownictwa, rozpoznawanie swojego odbicia w lustrze, identyfikowanie się z nim, poznawanie własnej fizyczności, utrwalanie znajomości części ciała i twarzy, utrwalanie sekwencji ruchów podczas czynności samoobsługowych, nawiązywanie relacji z osobami bliskimi, okazywanie emocji w kontakcie z drugim człowiekiem.

- Do zabawy można wykorzystać lustro ścienne, ale także lustra niemowlęce (nieślukające się), które często są elementem zabawek dziecka; ważne jest aby powierzchnia lustra obejmowała minimum całą twarz dziecka.
- Wybieramy wygodną pozycję (leżącą, siedzącą, stojącą) i przykładamy lustro w polu widzenia dziecka, w odpowiedniej odległości dostosowanej do potrzeb dziecka. Obserwujemy jego reakcję, czy zauważyło własne odbicie. Jeśli tak, wesoło pytamy: „Kto to jest?” Przesuwając lustrem kontynuujemy zabawę komentując „Nie ma Zosi”, „O, tu jest Zosia”. Ilość i rodzaj pytań/zadań typu: „Pokaż nos”, „Zrób wesołą minę”, „Gdzie są usta/ręce/nogi?” dostosowujemy do możliwości i chęci dziecka oraz własnej pomysłowości. Jeśli dziecko nie dostrzeże własnego odbicia, próbujemy tak ustawić lusterko, aby „złapać” wzrok dziecka i przez chwilę zainteresować je tym, co widzi. Możemy powoli przechylać lustrem, przesuwając je w linii poziomej i pionowej, kiedy dziecko podąża głową nasze ruchy mogą przybrać postać linii krzywych. Głośno komentujemy, co robimy, na co dziecko patrzy. Chwalimy dziecko za podjęty wysiłek.
- Zabawa może mieć różne oblicza – możemy pokazywać miny, naśladować je za rodzicem, wskazywać i nazywać części ciała, wydymać policzki powietrzem, wystawiać język itp.
- Może też stanowić poranną gimnastykę. Proponujemy wtedy dziecku obserwowanie własnego ciała przed lustrem podczas aktywności, np. wykonując skłony, podskoki, kręcenie biodrami, machanie rękami. Następnie lustro może stać się niewidzialne – i to rodzic za dzieckiem naśladuje, jak w odbiciu, ruchy które zaproponuje dziecko.
- Podczas zabawy możemy doskonalić czynności dnia codziennego, np. szczotkowanie zębów, czesanie włosów, zakładanie koszuli pod kontrolą wzroku.